Ο κύριος Ντίνος

written by Πέρονας | 10.12.2022
Ήρθε σπίτι τση Ρακέλες η ανηψιά της η Βιβέτα
και ήτανε βουρκωμένο το τσαμένο έτοιμο να το πάρουνε τα δάκρυα και να τηνε γιομίσει μύξες που τώρα με το κορονογυιό δέν εσυμφέρει τέτοια πράματα.

– Ωρή θειά εξεροστάγιασα δυό ώρες μές τη ζέστα όξω από το κουαφούρ πεντικιού τση Φωφίκας για να μου σιάξει τη καινούργια κούπ α λά γκαρσόν πού ναι τση μόδας και τι ήθελα να περάσω μέσα η καψερή. Τη ντροπή που επήρα…

– Από ποιές ωρή από αυτές που είναι όλες ξώλης και πρόλης με μαέστρο την αφεντικιά τους που εχώρισε επέρυσι επειδή δε τση βγαίνανε οι ώρες.

– Μέ έλουσε η Έμιλυ και με περίλαβε η Πιπίτσα μετά να με σιάξει η κερία αντ΄αυτής κι όλο εμιλούσανε για κάποιο κύριο Ντίνο μεγάλο συγγραφέα που απόθανε προψές κι απαγγέρνανε και στίχάκια κι ελέανε κάτι σοφές παρόλες ακόμα και οι πελάτισες που εκοιτιότανε στο καθρέφτη αλλά μετά εκατάλαβα που τσι διαβάζανε κρυφά απ΄το κινητό που το χανε κάτου από τη σεντόνα.
Τι ήθελα κι ερώτουνα ποιός είναι αυτός ο σοφός ο άθρωπος.

– Δεν ηξέρεις τον Ντίνο Χριστιανόπουλοοοο;;
αρωτήξανε μ’ ένα στόμα όλες…

– Μα που να τονε ξέρει αφού ήτανε χριστιανός πολύ ο σχωρεμένος. Τι δουγιά έχουνε οι Οβριές με τσου λόγιους τση χριστιανωσύνης!!!!
επέλυσε η Πιπίτσα όλο στριμάρα.

– Κι εγώ έχω βγάλει και το γυμνάσιο ωρή τζία ..κι έχω διαβάσει και τον Αλιμπέρτ το κοέ και τον Ίρβιγιάλο και τον Γιωσάφα και να μαι η μοναδικιά εις το κόζιμο που να μην ηξέρει το κυρ ντίνο… με κάμανε με τα κρομμυδάκια.
– Έλα ωρή μη σε παίρνει από κάτου τηνε καθησύχασε η τζία της.

– Εσύ έχεις πάει και σινεμάδες εις το Φοίνικα εις το Παλλάς όταν ήσουνα μιτσή που σ’ επαιρνα εις το Μπέν Χούρ και τσι Δέκα εντολαί εις το Σαμψώκαινταλιντά και εις την εκλογή τση Φώφης όταν εούτες εσυλλαβίζανε το Ντομινό και το Ρομάντσο… με το δάχτυλο πογράφουνε.
είπε κι αναστέναξε η έρμη η Ρακέλε.

Τι σου ’ναι αυτή η ανωτέρα σχολή του Φάτσιμπουκ μονολόγησε η Βιβέτα κι άναψε το Ρόθμαν της.